

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci **žalobce: nezl. N. Č., zast.: M. Č., matka jako zákonná zástupkyně, proti žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o přiznání příspěvku na péči, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27. 4. 2017, č.j. MPSV-2017/92302-919**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27. 4. 2017, č.j. MPSV-2017/92302-919, se r u š í a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Nezletilý žalobce zastoupen matkou (dále též označen jako „žadatel“) se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo k odvolání matky žalobce změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích ze dne 19. 12. 2016, č.j. 31705/2016/PAA tak, že žadateli byl počínaje dnem 1. 5. 2017 snížen příspěvek na péči z 9.900 Kč na 3.300 Kč. Uvedený správní orgán I. stupně (úřad práce) v rozhodnutí ze dne 19. 12. 2016 změněném žalovaným rozhodl tak, že žalobci byl počínaje lednem 2017 snížen příspěvek na péči z 9.900 Kč na 6.600 Kč. Shrnutí fakticky: nejprve správní orgán I. stupně snížil příspěvek na péči z 9.900 Kč na 6.600 Kč a po odvolání spojeném s přezkumem byl příspěvek snížen až na 3.300 Kč. Rozhodováno tak bylo výši příspěvku na péči dle § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen „zákon o sociálních službách“).

Matka nezletilého žadatele v žalobě, krom stručného popisu vývoje přiznaného příspěvku nejprve do 31. 8. 2016 a poté k datům pozdějším, uvedla, že stav žalobce byl nově posuzován proto, že platnost původního posudku končila ke dni 31. 8. 2016. Napadenému rozhodnutí především vytykala to, že jeho zdravotní stav nebyl odpovídajícím způsobem posouzen. Žalobce je závislý na pomoci další osoby. V rozhodnutí žalovaného postrádá vypořádání se s odvolacími námitkami. Žalovaný některé důkazy vyhodnotil jako nevěrohodné, aniž by takový závěr blíže odůvodnil.

V rámci řízení o příspěvku na péči u správního orgánu I. stupně (Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Pardubicích) bylo provedeno sociální šetření prostřednictvím sociálního pracovníka, jak vyplývá ze záznamu ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči. Též byl zpracován posudek o zdravotním stavu žadatele pro účely posouzení stupně závislosti osoby. Správní orgán I. stupně vydal dne 19. 12. 2016 rozhodnutí č.j. 31705/2016/PAA, kterým snížil příspěvek na péči z původní přiznané výši 9.900 Kč měsíčně na 6.600 Kč měsíčně. Úřad práce v Pardubicích tak oproti dřívějšímu stavu rozhodl tak, že žadatel nezvládá 4 základní životní potřeby v těchto oblastech: (i) *orientace*, (ii) *oblékání a obouvání*, (iii) *péče o zdraví* a (iv) *osobní aktivity*, naopak jako zvládnuté oproti dřívějšímu posouzení zhodnotil oblasti: (a) *komunikace*, (b) *tělesná hygiena* a (c) *výkon fyziologické potřeby*. To představuje nezvládnuté čtyři základní životní potřeby, což odpovídá příspěvku na péči ve výši 6.600 Kč.

Matka nezletilého žadatele nesouhlasila s rozhodnutím správního orgánu I. stupně a podala odvolání k žalovanému. Žalovaný správní orgán II. stupně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“) za účelem posouzení stupně závislosti. Posudková komise MPSV ve svém posudku ze dne 7. 4. 2017 nově vyhodnotila jako zvládnutou oblast *oblékání a obouvání*. Odvolací správní orgán vycházejí z uvedeného posudku Posudkové komise MPSV, pak rozhodl tak, že se rozhodnutí mění tak, že žalobci se snižuje příspěvek na péči na výši 3.300 Kč měsíčně počínaje dnem 1. 5. 2017 (toto odpovídá nezvládnutým třem základním životním potřebám). Žalovaný v rozhodnutí konstatoval, z jakých podkladů vycházel, přičemž měl k dispozici též zprávu školského poradenského centra i MUDr. Č. ze dne 2. 3. 2017. V odůvodnění svých závěrů, pak odkázal na závěry posudku PK MPSV (některé pasáže posudku PK MPSV jsou v odůvodnění napadeného rozhodnutí přímo citovány). Pro vypořádání se s odvolacími námitkami matky žadatele odkázal na to, že tyto námitky ohledně zdravotního stavu jsou již

pojaty do závěrů posudku PK MPSV, které mu nepřísluší přezkoumávat. Posudek zhodnotil jako úplný a přesvědčivý.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh řízení před správními orgány. Zmínil provedené sociální šetření a poté naznačil, jak postupovala PK MPSV při zhodnocení zdravotního stavu. Zmínil oduznutí základní životní potřeby v oblasti oblékání a obouvání. Žalovaný dále uvedl, že není kompetentním orgánem k přezkoumání zdravotního stavu žadatele o příspěvek. Napadené rozhodnutí orgánu I. stupně vycházelo z posudku OSSZ. Pro účely odvolacího řízení PK MPSV v posudku řádně zdůvodnila oblasti uznané, vs. oblasti neuznané, resp. oblasti které byly oproti orgánu prvního stupně oduznány. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Ze správního spisu soud zjistil následující:

Po zahájení správního řízení bylo dne 26. 9. 2016 provedeno sociální šetření v místě pobytu žadatele. O tomto byl zpracován záznam. Šetření trvalo jednu hodinu a sociální pracovnice při něm pohovorem (případně pozorováním) s matkou a nezletilým žadatelem zjistila skutečnosti vypovídající o zvládání základních životních potřeb. Opakování závěrů ze šetření na tomto místě v odůvodnění rozsudku soud považuje za nadbytečné.

Dne 30. 11. 2016 provedla OSSZ Pardubice posouzení zdravotního stavu žadatele pro účely řízení o příspěvku na péči, kdy bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky, z dalších nálezů odborných lékařů a též z výsledku provedeného sociálního šetření. OSSZ dospěla k závěru, že žadatel je osobou do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Jedná se o chlapce s lehkou mentální retardací s horším výkonem v oblastech neverbální inteligence. Dle OSSZ nezvládá čtyři základní životní potřeby v oblasti orientace, oblékání a obouvání, péče o zdraví a osobních aktivit.

Rozhodnutím úřadu práce ze dne 19. 12. 2016 byl žadateli od ledna 2017 snížen příspěvek na péči z původní výše 9.900 Kč měsíčně na 6.600 Kč s odkazem na posouzení jeho zdravotního stavu OSSZ Pardubice ze dne 30. 11. 2016. Odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo pojato ve smyslu zjištění z posudku OSSZ Pardubice.

Proti tomuto rozhodnutí úřadu práce podala matka žadatel odvolání. Namítala, že krom čtyř uznaných nezvládnutých potřeb nezletilý nezvládá *tělesnou hygienu, komunikaci a výkon fyziologické potřeby*. Své stanovisko podpořila doloženou zprávou MUDr. Č., dětská psychiatrie ze dne 5. 1. 2017.

Žalovaný si vyžádal pro účely odvolacího řízení nové posouzení stupně závislosti žadatele PK MPSV, ta zasedala dne 7. 4. 2017. Žadatel ani matka nebyli přítomni. Dle posouzení PK MPSV z uvedeného dne byl žadatel k datu 1. 9. 2016 i k datu zasedání komise osobou do 18 let věku, která se dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné osoby a není schopen zvládat tři základní životní potřeby. Dle PK MPSV nebyl schopen zvládat základní životní potřeby *orientace, péče o zdraví a osobní aktivity*.

PK MPSV v posudku uvedla, že vycházela ze zdravotních zpráv a lékařské dokumentace, ze sociálního šetření, zprávy dětské psychiatrie MUDr. Č. ze dne 2. 3. 2017 a zprávy školského poradenského zařízení Svítání Pardubice. PK vcelku podrobně popsala závěry lékařských zpráv, včetně aktuální zprávy MUDr. Č. ze dne 2. 3. 2017. Rovněž připomněla výsledky posudku lékaře OSSZ Pardubice. PK uvedla, že neuznává nezvládnutou potřebu – oblékání a obouvání, neboť schopnosti žadatele mu umožňují vybrat si oblečení a obutí přiměřeně okolnostem. Oblékat, svlékat se a manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. Další základní životní potřeby je schopen v pomalejším tempu zvládnout. K otázce matkou v odvolání vytýkaných nezvládaných potřeb (i) komunikace, (ii) tělesná hygiena, (iii) výkon fyziologické potřeby není v posudku učiněn přímý závěr, jsou patrně hodnoceny ve zbytkové zvládnuté kategorii v pomalejším tempu s tím, že pokud byly ověřovány při místním šetření, tak to bylo především z rozhovoru s matkou. Proto dané uváděné skutečnosti považuje posudková komise za nadhodnocené.

Poté již následovalo vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2017. Žalovaný uvedl, že vyšel z posudku PK MPSV z 7. 4. 2017 a fakticky citoval z jeho obsahu. Poté žalovaný uvádí, že neposuzuje zdravotní stav žadatelů. Odkázal na to, že posudek PK MPSV má za úplný a přesvědčivý pro posouzení zdravotního stavu žadatele. Posudek je stěžejním důkazním prostředkem.

Krajský soud ve věci jednal bez nařízení jednání a přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., dle něhož při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba je důvodná.

Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách platí, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci, a to podle zjištěného stupně závislosti, jak tyto stupně vymezuje § 8 téhož zákona.

Podle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách, se osoba do 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby“.

V § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách je pak uveden výčet hodnocených základních životních potřeb: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Dle § 10 téhož zákona u osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.

Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby pak stanoví příloha č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., kde

Pod písm. c) komunikace je vymezeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna: 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.

Pod písm. e) oblékání a obouvání je vymezeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna: 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

Pod písm. f) tělesná hygiena je vymezeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna: 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

Pod písm. g) výkon fyziologické potřeby je vymezeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna: 1. včas používat WC, 2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, 4. provést očistu, 5. používat hygienické pomůcky.

V dané věci je podstatné rovněž ust. § 2a vyhl. č. 505/2006 Sb., podle něhož platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 2b téže vyhlášky pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze

č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.

Citovaná pravidla dle uvedené vyhlášky podrobně rozvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 4. 2014, č.j. 3 Ads 50/2013-32, kde konstatoval, že pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhl. č. 505/2006 Sb. rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.

Dále je dle Nejvyššího správního soudu v řízeních o příspěvku na péči sice posudek o zdravotním stavu pro účely zjištění stupně závislosti tzv. povinným důkazem, bez kterého nelze vůbec vydat rozhodnutí o příspěvku na péči (§ 25 odst. 2 zákona o sociálních službách), avšak musí být hodnocen jako každý jiný důkaz. Při hodnocení důkazů, které má správní orgán za rozhodující o žádosti o příspěvek k dispozici, nelze vyjít pouze a jen z jednoho, byť nezbytného důkazu. Navíc takový rozhodující důkaz musí splňovat požadavky na přesvědčivost a celistvost a z tohoto pohledu vylučovat jakékoliv pochybnosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2011, sp. zn. 3 Ads 105/2011 či rozsudek ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. 4 Ads 125/2011).

Posudek musí být rovněž přezkoumatelný z hlediska zákonem stanovených podkladů v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, přičemž tato teze platí jak pro prvostupňové posouzení žádosti žadatele, tak i pro odvolací řízení. Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nálezný ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře (např. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, sp. zn. 4 Ads 50/2009).

K závěru o úplnosti a přesvědčivosti posudku lze dospět jen tehdy, pakliže se posudková komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi pro posouzení zdravotního stavu.

Předmětem žalovaného rozhodnutí bylo rozhodnutí o příspěvku na péči dle zákona o sociálních službách, přičemž i v tomto řízení platí zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“). Proto i v tomto řízení platila pro správní orgány povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu) a povinnost koncipovat odůvodnění rozhodnutí tak, aby korespondovalo se správním spisem a bylo plně přezkoumatelné, jinými slovy uvést v něm důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při

výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu).

V řízení byly sice shromážděny ty podklady, které zákon správnímu orgánu ukládá, tedy bylo provedeno sociální šetření a byl vyžádán posudek posudkové komise MPSV k posouzení stupně závislosti žalobce (§ 26 a § 28 zákona o sociálních službách), avšak tím nebyly povinnosti správního orgánu vyčerpány.

V žalovaném rozhodnutí chybí konkrétní hodnocení schopnosti žalobce (hodnocení provedené dle citované vyhlášky a její přílohy č. 1) zvládat jednotlivé aktivity ve vztahu k potřebám, které byly považovány za takové, které žalobce zvládá. Závěry jsou tak nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.r.s.]. Touto vadou totiž trpí i samotný posudek PK MPSV.

Posudková komise se u sporných (ne)zvládaných potřeb omezila na závěr, že žalobce je schopen tyto životní potřeby zvládat v pomalejším tempu, za občasné kontroly a připomínání. Některé údaje (blíže nespecifikovala které) uváděné matkou při sociálním šetření považuje za nahodnocené.

Krajský soud musí konstatovat, že předmětný posudek PK MPSV, tedy podklad, ze kterého žalovaný vycházel, trpí výše uvedenými nedostatky, když sice odkazuje na zmíněné sociální šetření, zprávy MUDr. Č. a zprávu školského zařízení Svítání Pardubice, avšak nedostatečně hodnotí schopnosti žalobce při zvládání základních životních potřeb, které byly hodnoceny jako ty, které žalobce zvládá. Jak zmíněný posudek PK MPSV, tak i rozhodnutí žalovaného v podstatě neobsahují konkrétní úvahy ve vztahu k hodnocení zvládání těchto základních životních potřeb žalobcem, a to zejména ve světle závěrů ze zmíněného provedení sociálního šetření a dalších zpráv, které se mají týkat hodnocení zvládání těchto základních životních potřeb žalobce. Tedy chybí úvahy týkající se naplnění či nenaplnění zákonných hledisek pro hodnocení nároku na příspěvek, když chybí i úvahy týkající se naplnění či nenaplnění hledisek uvedených v příloze 1 v citované prováděcí vyhlášce ve vztahu ke zvládání zmíněných základních životních potřeb žalobce. Uvedené nedostatky způsobily i vadu žalovaného rozhodnutí spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1, písm. a) s.r.s.].

Soud v tomto konkrétním případě zdůrazňuje, že se jedná o posuzovanou osobu do 18 let věku a je tedy nutno postupovat při hodnocení zvládání potřeb dle výše citovaného ust. § 10 zákona o sociálních službách a § 2b vyhlášky č. 505/2006 Sb., tedy přiměřeně k tomu, jak by potřeby zvládala zdravá fyzická osoba téhož věku. Soud také poznamenává, že se nebude pouštět sám do hodnocení zvládání jednotlivých potřeb, neboť k tomu nemá odborné znalosti. Fakticky by se jednalo o polemiku s názorem žalobce, resp. jeho matky. Hodnocení zvládání potřeb na základě řádného zjištění zdravotního stavu je otázkou z převážné části odbornou. Na druhou stranu je však třeba zmínit, že z tvrzení v žalobě a též v odvolání se podává, že některé otázky nezvládání potřeb mohou být matkou skutečně nadhodnoceny nad rámec kritérií uvedených shora v příloze č. 1 citované vyhlášky. To zmínila i PK MPSV. Tento poznatek se týká například vznášených nesplněných požadavků na samostatný výběr oblečení,

zavazování tkaniček (potřeba oblékání a obouvání), neschopnosti odhadnout množství mýdla, stříhat si samostatně nehty a nutnost pomoci (potřeba tělesné hygieny), neschopnost provést úplnou očistu po použití WC (potřeba výkonu fyziologické potřeby). Zde je soud toho názoru, že takové požadavky fakticky kladené matkou na zvládání potřeb nezletilého žalobce nemusí být s ohledem na jeho věk zcela na místě. To platí i za situace, kdy jsou tyto závěry podloženy matkou citovanými závěry z lékařských zpráv MUDr. Č. V lékařské zprávě je popsán (zdravotní) stav žalobce, zvládané potřeby přiměřené k věku hodnoceny nejsou.

Za podstatný důvod pro zrušení rozhodnutí (uvedeno shora) však soud považuje to, že z posudku PK MPSV nevyplývá, jak PK MPSV hodnotila zvládání jednotlivých aktivit při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby, které byly namítány a nebyly uznány, tj. komunikace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby. Posudková komise MPSV a potažmo žalovaný v žalovaném rozhodnutí namísto takového hodnocení, toliko uvedly, že potřebu oblékání a obouvání považují za zvládnutou a další potřeby v pomalejším tempu také. Toto hodnocení je však z pohledu soudu příliš obecné s prvky povrchnosti. Soud tím nemíní klást na PK MPSV, případně na žalovaného rozsáhlé břemeno se do detailu vypořádávat s každou námitkou žadatele či každou zmínkou uvedenou v lékařské zprávě, avšak je třeba, aby odůvodnění závěrů bylo přezkoumatelné. Formulace odůvodnění s odkazem na pomalejší tempo a nadhodnocení závěrů ze sociálního šetření nepostačuje.

Nedostatek důvodů a vzniklé rozpory je možné ukázat na nedostatečném zhodnocení potřeby komunikace. Podle přílohy č. 1 citované vyhlášky její zvládání zahrnuje toto: 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.

Ze závěrů sociálního šetření se podává, že nezletilý žadatel je schopen se vyjadřovat mluvenou řečí a dorozumět se s jinými osobami. Někdy mluví stručně, prozatím se učí psát. Má trochu obtíže s výslovností, ve škole navštěvuje logopedii. Závěry ve zprávě školského poradenského centra Svítání Pardubice ze dne 20. 2. 2017 uvádějí, že verbální projev nezletilého je pro okolí obtížně srozumitelný. Trpí vadou výslovnosti mnoha hlásek. Ve zprávě MUDr. Č. ze dne 5. 1. 2017 se pak mimo jiné uvádí, že pro žalobce je velmi složité se dorozumět, pochopit obsah slov. Trpí překotnou mluvou a je mu velmi špatně rozumět. Na základě těchto podkladových zjištění, bez jejich vzájemného vyhodnocení je pak pro soud nepřijatelné vyslovení závěru, že potřeba komunikace je zvládnutá, byť v pomalejším tempu. Nelze ani jednoduše uzavřít tak, že jde o nadhodnocení stavu matkou, byť soud shora připustil, že v některých ohledech tomu tak mohlo být.

Obdobná vyhodnocení zvládání neuznaných potřeb ve vazbě na jednotlivé podklady soud postrádá i v dalších hodnocených oblastech, byť tam již tak různorodá hodnocení ve zprávách nezpozoroval.

Soud je toho názoru, že odvolací orgán z převážné části rezignoval na posouzení všech důkazů ve vzájemné souvislosti a vystačil si s posudkem zpracovaným PK MPSV. To je však v rozporu s § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, který platí i pro odvolací řízení. Navíc se odvolací orgán jen zcela povrchně vypořádal s přesvědčivostí a úplností posudku, kdy se omezil na stručné konstatování, že posudek těmito požadavkům vyhovuje. Odvolací orgán tak jen mechanicky vzal za své závěry Posudkové komise MPSV v posudku, aniž by se blíže zabýval, na základě jakých důvodů došla PK MPSV k rozdílným závěrům oproti dřívějšímu posouzení.

Soud zde tedy uzavírá s ohledem na to, co shora uvedl, že posudek PK MPSV ze dne 7. 4. 2017 prozatím nepokládá za posudek úplný a přesvědčivý, když základním předpokladem pro to, aby správní orgán i soud mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložené nálezy ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření, popř. výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Krajský soud není oprávněn hodnotit detailně lékařské zprávy, výsledky sociálního šetření, případné zprávy školy. V daném případě se jedná o potřebu zásadního doplnění skutkového stavu věci [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.]. Další zhodnocení obsahu těchto podkladů proto již bude na posudkové komisi a potažmo dále správních orgánů, přičemž tato potřeba doplnění zásadního skutkového stavu byla důvodem pro zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení žalovanému správnímu orgánu [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.]. Dalším samostatným důvodem pro zrušení žalovaného rozhodnutí je vada řízení zahrnující nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.], jak soud již výše uvedl.

Proto krajský soud dle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrací tomuto orgánu k dalšímu řízení.

V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveném v tomto zrušujícím rozsudku. Bude tedy potřeba posudek PK MPSV ČR doplnit tak, aby bylo zcela jasné, zda žadatel byl či nebyl schopen řádně zvládat sporné základní životní potřeby, zejména pak ve smyslu ust. § 2a a § 2b vyhl. č. 505/2006 Sb. Teprve po opětovném doplnění posudku PK MPSV ČR bude žalovaný moci ve věci vydat nové rozhodnutí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšnému žalobci náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 30. října 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: